

зького національного університету: Економічні науки. — №1(3). — 2008. — С. 115–119.

4. Єршова Н.Ю., Токар Н.Б. Визначення нематеріальних активів та їхня оцінка // Вісник Запорізького національного університету: Економічні науки. — № 2(6). — 2010.

Паньковецька М.В., студент ОЕФ, 5 курсу,
спеціальність 8.030509 «Облік і аудит»,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
науковий керівник — Добровський В.М., к.е.н.,
професор кафедри обліку підприємницької діяльності

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Під дебіторської заборгованістю розуміють виражені в грошовій формі зобов'язання юридичних і фізичних осіб, які, зазвичай, виникають при реалізації товарів, продукції, робіт і послуг.

Організація обліку та аналізу дебіторської заборгованості має вагомое значення для управління підприємствами будь-якої галузі та форми власності. Результати правильної організації обліку та аналізу дебіторської заборгованості безпосередньо впливають на фінансову стійкість, базу оподаткування підприємства, виконання плану доходів і витрат і, як наслідок, на досягнення стратегічних цілей його розвитку в умовах ринку та забезпечення конкурентоспроможності, прибутковості господарської діяльності.

Питанням обліку розрахунків з дебіторами та аналізу дебіторської заборгованості присвячені наукові праці багатьох вітчизняних учених: А.М. Герасимович, С.Ф. Голов, В.І. Єфіменко, Л.М. Кіндрацька, М.В. Кужельний, Ю.А. Кузьмінський, В.Г. Лінник, Є.В. Мних, І.М. Парасій-Вергуненко, О.А. Петрик, В.В. Сопко та ін. [2].

Незважаючи на це, залишається ще багато не вирішених питань. Зокрема:

- ✓ відсутня чітка схема деталізації та співвідношення різних видів дебіторської заборгованості у загальній їх структурі;
- ✓ порушення узгодженості між дебіторською та кредиторською заборгованостями;
- ✓ методи визначення резерву сумнівних боргів;
- ✓ потреба змін в організації аналітичного і синтетичного обліку дебіторської заборгованості.

✓ проблеми пов'язані з управлінням дебіторською заборгованістю [1].

Вирішення зазначених проблемних питань дозволить значно вдосконалити організацію та методику обліку розрахунків з дебіторами.

Зокрема, основними напрямками удосконалення організації обліку дебіторської заборгованості, на нашу думку, є:

- створення ефективної системи контролю за якістю обліку розрахунків з дебіторами;
- розробка чіткої та досконалої класифікації дебіторської заборгованості;
- уніфікація способів її оцінки та врегулювання аналітичного обліку, що дозволить накопичувати інформацію про розрахунки за дебіторами з різними рівнями деталізації і узагальнення.

Потребують розробки також моделі співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованостей і певного інструментарію, який дозволить би швидко та якісно виявляти негативні явища, що впливають на кількісні та якісні зміни цих заборгованостей.

Важливо вдосконалювати методику визначення суми резерву сумнівних боргів. Необхідно внести зміни в діюче законодавство для стимулювання створення підприємствами цього резерву.

Бажано внести зміни у П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість», де чітко були б розмежовані поняття довгострокової та короткострокової дебіторської заборгованостей.

При цьому бухгалтерський облік дебіторської заборгованості повинен мати таку систему рахунків, яка б достатньою мірою відображала і характеризувала всю господарську діяльність з достатньою конкретизацією і забезпечувала отримання об'єктивної та своєчасної інформації для прийняття оптимальних управлінських рішень.

Отже, облік дебіторської заборгованості є досить складним, тому для чіткості та відображення правдивої інформації у фінансовій звітності та визначення реального фінансового стану всього підприємства необхідно вирішити зазначені проблеми в обліку дебіторської заборгованості.

Література

1. *Гавалешко С.В.* Проблеми обліку дебіторської заборгованості // електронний ресурс [<http://www.rusnauka.com>].

2. *Лищенко О. Г.* Управління дебіторською заборгованістю як фактором фінансової стійкості підприємства / О.Г. Лищенко, І.С. Серeda // Держава та регіони. Серія: Економіка і підприємництво. — 2010. — № 3. — С. 84–89.

3. Терещенко В.С., Сударікова К.Г. Облік дебіторської заборгованості: проблеми та шляхи вирішення // Електронний ресурс [http://www.gusnauka.com].

4. Федорченко О.Є. Удосконалення створення і обліку резерву сумнівних боргів / О.Є. Федорченко // Зб. наук. праць ЧДТУ. Серія: Економічні науки. — Вип. 21. — Черкаси: ЧДТУ, 2008. — С. 131–134.

Пенькова Н.О., студентка ОЕФ, 5 курсу, спеціальність 8.030509 «Облік і аудит», ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана», науковий керівник — Ларікова Т.В., к.е.н., доцент кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКОВОГО МЕХАНІЗМУ В НБУ

Реформування вітчизняної банківської системи пов'язано зі зміцненням її стійкості, що виключає можливість виникнення системних банківських криз, підвищенням якості реалізації банківським сектором функцій з акумуляції вкладів населення, коштів підприємств і їх трансформації в кредити й інвестиції, попередженням фактів використання кредитних організацій з метою недобросовісної практики.

Національний банк України є центральним банком України, особливим центральним органом державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи організації, що визначаються Законом України «Про Національний банк України» [1], Конституцією України [2] та іншими нормативними документами.

Основною функцією Національного банку України відповідно до Конституції України є забезпечення стабільності грошової одиниці України. На виконання своєї основної функції Національний банк сприяє дотриманню стабільності банківської системи, а також, у межах своїх повноважень, — цінової стабільності.

З метою виконання своїх функцій, як і інші банки, Національний банк України веде бухгалтерський облік із використанням власних рахунків згідно внутрішнього Плану рахунків бухгалтерського обліку в НБУ.

Загалом, План рахунків бухгалтерського обліку — це систематизований перелік рахунків бухгалтерського обліку, що викорис-